

Piper: De Udtalelser, der faldt fra den højtærede Finansminister saavel som fra anden Side, beviser, at det, jeg har draget frem, har ikke saa lidt paa sig. Jeg beklager, at de Overvejelser, der har fundet Sted i Udvalget, ikke har ført til, at vi har kunnet naa til Gennemførelse af et Ændringsforslag, som gaar i samme Retning som det af Mindretallet under Nr. 7 stillede. Naar den højtærede Finansminister henviste til en Omvurdering, er dette selvfølgelig noget, der kan finde Sted, men skulde alle de Ejendomsbesiddere, hvis Ejendomme er for højt vurderet, gaa til Omvurdering, vilde dette medføre et overordentlig byrdefuldt Forhold. Og en Del vilde maaske ogsaa unnlade det, hvis de ikke havde faaet Formueskatten inddraget under Følgerne af den for høje Vurdering. Nu vil rimeligvis Resultatet blive det, at Omvurderingsantallet vil blive overordentlig stort. Jeg er i og for sig ganske enig i, at Ejendoms-skylden bør være et fast Begreb, men de særlige Forhold, under hvilke Ejendoms-skylden i 1920 blev til — og det gælder navnlig i visse Egne —, gør, at man her staar overfor Undtagelsestilfælde, der ogsaa maa berettigede til at træffe Undtagelsesforanstaltninger. Naar Mindretallet i Ændringsforslaget har opstillet 30 pCt. og den ærede Ordfører for Udvalget siger, at det vil han i hvert Fald ikke gaa med til, kan jeg oplyse det høje Ting om, at vi fra vor Side ikke har gjort de 30 pCt. til en ufravigelig Betingelse. Det var et Forhandlingsgrundlag, vi havde fremsat, og naar vi havde valgt de 30 pCt., var det, fordi Købstadbrandforsikringen i sin Tid under Højkonjunkturerne udsendte et Cirkulære til sine assurerede om, at de kunde faa deres Assurancesum forhøjet med 30 pCt. uden Omvurdering.

Den højtærede Finansministers Udtalelse om direkte Skatter og de Udtalelser, der ved tidligere Lejlighed er fremsat af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), beviser jo, at det Syn, vi fra vor Side har paa de direkte Skatter, ikke er enestaaende, men deles fra andre Sider. Jeg haaber derfor, at vor fortsatte Virksomhed — thi vi vil selvfølgelig ikke blive trætte af at virke i den Retning —, om den nu end ikke denne Gang fører til det at-

traaede Maal, ad Aare vil kunne føre til et Resultat ved Hjælp af den Revisionsbestemmelse, der indsættes i Loven.

De Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte om Ændringsforslag Nr. 6, tilfredsstillende det Mindretal, hvortil jeg hører, og vi tillader os derfor efter disse Udtalelser at tage dette Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 6 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Bramsnæs: Til den ærede Ordfører for Udvalget skal jeg gøre den Bemærkning, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at man uddeler sin Reservefond i de Aar, hvor man betaler højt Udbytte, og det vil jo medføre som det normale, at man undgaar Beskatning af en Del af Henlæggelsen til Reservefond i de Aar, hvor Skatteprocenten er høj, og faar den henlagt til et senere Aar, hvor maaske paa Grund af Selskabets daarligere Forretninger Udbyttet er lavt, saaledes at den beskattes betydelig lavere. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det normale vil blive, at man ved en Reservefondshenlæggelse i et Aar og senere Udbetaling af Beløbet som Udbytte slipper billigere i Skat. Og det har sikkert ikke været Folketingets Mening, da det indsatte denne Paragraf, at den skulde kunne benyttes til i Virkeligheden at slippe billigere i Skat. Hensigten har været at sige til Selskaberne: Hvis I henlægger til virkelige Reservefonds, lader de henlagte Summer blive virkelige Reservefonds og anvender dem paa den Maade, som Reservefonds skal anvendes paa, til at støtte og konsolidere Foretagendet, saa skal I have en Skattelettelse; men I skal ikke kunne gaa denne Vej først og derefter senere gaa Udbetalingsvejen til Aktionærerne og alligevel slippe billigere i Skat. Jeg tror, det er en meget uheldig Bestemmelse, der bliver indført ved denne Ændring. Jeg tror, vi vil opleve, at der er Aktieselskaber, som forsøger at manøvrere efter den, og jeg vil ogsaa antage, at der kan findes det Hul, som er tilstrækkeligt til at slippe ud af, naar Selskaberne skal regne ud, hvor meget de kan spare i Skat ved saadanne forandrede Dis-